

Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Συντάχθηκε απο τον/την capital.gr

Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 14:52 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 15:00

1) Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Παρατηρώντας την ροή των εξελίξεων κάποιος δεν μπορεί πλέον να αμφιβάλλει πως το ερώτημα που θα κληθεί να απαντήσει ο κάθε ψηφοφόρος στις επόμενες εκλογές είναι: Ευρω ή Δραχμή;

Στο τραγικό αυτό δίλημμα φτάσαμε κατόπιν μιας σειράς ατυχών χειρισμών από ολόκληρο το φάσμα της πολιτικής σκηνής της χώρας.

Η τραγωδία της ελληνικής χρεοκοπίας ξεκίνησε από την μεταπολίτευση, όταν η πολιτική ηγεσία δεν φρόντισε να σφυρηλατήσει ένα παραγωγικό μοντέλο στη θέση εκείνου που δρομολόγησε την ανάπτυξη από το 1953 και για μερικές δεκαετίες...

Αντ' αυτού άρχισαν να αυξάνονται οι διορισμοί στο δημόσιο και να μπαίνουν τα θεμέλια της «ευημερίας» με δανεικά.

Η διακυβέρνηση Καραμανλή 2004-2009 ξεπερνά τα όρια της πελατειακής φαυλότητας και αποτελεί το αποκορύφωμα του μοντέλου που εγκαινίασε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Η διακυβέρνηση ΓΑΠ στη συνέχεια ήταν τραγική, καθώς άργησε να καταλάβει πως η χώρα χρεοκοπούσε και όταν το κατάλαβε δεν μπόρεσε να προχωρήσει σε μειώσεις δαπανών και μεταρρυθμίσεις που θα έσωζαν, έστω την τελευταία ώρα, την παρτίδα.

Η παρουσία του Αντώνη Σαμαρά στην αξιωματική αντιπολίτευση ήταν επίσης τραγική. Στην αρχή ακολούθησε μια κάθετα αντιμνημονιακή γραμμή, νομιμοποιώντας και φέροντας στο επίκεντρο της πολιτικής σκηνής διάφορες ακραίες και μηδενιστικές φωνές.

Μετά όταν κάποια στιγμή αντίκρισε την άβυσσο έκανε στροφή 180 μοιρών. Η ζημιά είχε

Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Συντάχθηκε απο τον/την capital.gr

Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 14:52 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 15:00

γίνει... Στην συνέχεια ξεκίνησε την ιστορία με τις κόκκινες γραμμές. Στο ίδιο μοτίβο έχει θέσει και το θέμα των πρόωρων εκλογών, χωρίς έξοδο διαφυγής αν υπάρξουν αδιέξοδα.

Το πολιτικό σκηνικό της παρούσης μοιάζει με θιασο ποικιλιών ορχούμενο. Η γνώμη μου είναι πως η αριστερά είναι σε ακόμη χειρότερη κατάσταση και σύγχυση, απλά η απόσταση από θέσεις ευθύνης κρύβει τις τραγικές διαστάσεις της απουσίας επικοινωνίας της με το περιβάλλον...

Η διόγκωση των ποσοστών της οφείλεται στους αγανακτισμένους πελάτες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ οι οποίοι προσπαθούν να εκδικηθούν τα κόμμάτα τους, γιατί το όνειρο της με πελατειακό αντάλλαγμα εργασίας, ή αργομισθίας ή της σύνταξης στα 50 που του πούλησαν αποδείχτηκε κίβδηλο.

Πώς να μην αποδειχτεί. Υπάρχει σύστημα στο σύμπαν που μπορεί να καταναλώσει περισσότερη ενέργεια απ' όση εισέρχεται σε αυτό;

Τώρα λοιπόν πάνε στο επόμενο που διακηρύττει κόκκινες γραμμές και λεφτά υπάρχουν...

«Εμφύλιος» με Ευρω ή χωρίς;

Εσωτερικά είμαστε διαλυμένοι στα πρόθυρα ενός «εμφυλίου» πάντων κατά πάντων. Κάθε συντεχνία αγωνίζεται να περισώσει τα προνόμιά της σε βάρος των υπόλοιπων. Οι λαϊκιστές λένε σε όλους πως έχουν δίκιο, τους καλλιεργούν την αυταπάτη πως κάπου υπάρχει μια μαγική συνταγή. Πως λεφτά υπάρχουν.

Πιστεύω πως έχουμε να επιλέξουμε μεταξύ μια οδυνηρής επιλογής εντός του Ευρώ και μιας ακόμη χειρότερης εκτός.

Τα δεδομένα της συγκυρίας νομίζω αναδεικνύουν πως διαμορφώνονται δύο πόλοι στην ελληνική κοινωνία. Ο πόλος της παραμονής στο Ευρω με κάθε θυσία και ο πόλος της εξόδου με κάθε κόστος και της επιστροφής στο εθνικό νομισματοκοπείο.

Οι πόλοι αυτοί διαπερνούν όλα τα πολιτικά κόμματα και αυτό επιταχύνει την διάλυση και ανασύνταξη της πολιτικής σκηνής.

Αυτό ενέχει μεγάλα ρίσκα και μεγάλες ευκαιρίες.

Π.χ. η Διαμαντοπούλου, ο Χατζηδάκης, ο Ψαριανός και ο Παπαδημούλης έχουν πιο πολλά κοινά μεταξύ τους, παρά με την Λούκα Κατσέλη, ή το Καμμένο, ή το Λαφαζάνη, την Παπαρήγα κλπ.

Παλιό δίλημμα...

Η συγκυρία λοιπόν αναδεικνύει πως το ερώτημα των επόμενων εκλογών είναι Ευρω ή Δραχμή...

Το ερώτημα αυτό ίσως τίθεται για πρώτη φορά με την μορφή της επιλογής νομίσματος. Έχει τεθεί πολλάκις όμως στην ιστορία αυτού του τόπου... Μια φορά ήταν λίγο πριν την άλωση από τους Οθωμανούς -για όσους γνωρίζουν την ιστορία οι αναλογίες σε κάποια σημεία είναι τραγικές.

Η σύνοδος της Φεράρας...

Το 1438 μ.χ. λίγο πριν την άλωση της Πόλης ο αυτοκράτορας Ιωάννης ο Παλαιολόγος πιεζόμενος από την αυξανόμενη απειλή των Τούρκων προσπάθησε να εξασφαλίσει τη βοήθεια της Δύσης, με αντάλλαγμα την ένωση των δυο χριστιανικών εκκλησιών και το τέλος του σχίσματος.

Ο Πάπας της Ρώμης Ευγένιος, προκειμένου να προσφέρει βοήθεια, πέτυχε στις διαπραγματεύσεις την πρωτοκαθεδρία απέναντι στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Στις 6 Ιουλίου του 1439 υπεγράφη η ένωση των εκκλησιών. Το σχετικό πρακτικό το είχαν υπογράψει όλοι εκτός από τον Μάρκο Ευγενικό από τους βυζαντινούς. Επίσης αρκετά ορθόδοξα πατριαρχεία δεν αποδέχτηκαν αυτή την υπογραφή.

Η ένωση όμως έμεινε στα χαρτιά καθώς όταν γύρισε στην Κωνσταντινούπολη ο αυτοκράτορας και ο πατριάρχης Ιωσήφ ο β και οι αρχιερείς που συμμετείχαν, κλήρος και λαός την αποδοκίμασαν.

Όταν ο Μωάμεθ κατέλαβε την Πόλη όρισε κάποιον που ήταν υπό αυτοκρατορική δυσμένεια ανθενωτικό σαν Πατριάρχη.

Την εποχή της άλωσης στα μοναστήρια της ορθόδοξης επικράτειας υπήρχαν περί τις 150.000 καλόγεροι ενώ οι υπερασπιστές της Πόλης δεν υπερέβησαν τις 2-3.000 των γενουατών του Τζουστινιάνι συμπεριλαμβανομένων.

Το προηγούμενο της λεηλασίας τη Κωνσταντινούπολης από την 4^η σταυροφορία, ήταν ένα από «αγκάθια» που συντηρούσαν την απέχθεια των βυζαντινών προς τους Λατίνους. Σίγουρα ο ιεραρχία της ορθόδοξης εκκλησίας εκτιμούσε πως θα χάσει σημαντικά προνόμια με μια ένωση των εκκλησιών, κάτι που δεν θα συνέβαινε με τους Οθωμανούς, οι οποίοι επέτρεπαν σε κάθε βιλαέτι να έχει τη θρησκεία του και αναδεικνυαν το θρησκευτικό ηγέτη(τον οποίο διορίζε ο σουλτάνος) σε εκπρόσωπο του ποιμνίου απέναντι στην πολιτική αρχή.

Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Συντάχθηκε απο τον/την capital.gr

Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 14:52 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 15:00

Κάποιοι προύχοντες και караβοκυραιοι της εποχής εκτίμησαν επίσης πως υπό την οθωμανική κυριαρχία θα είχαν προστασία στην Ανατολική Μεσόγειο από τον ανερχόμενο ανταγωνισμό των φράγκων, που είχαν αρχίσει να συστήνουν εταιρείες και να μοιράζουν το ρίσκο των φορτίων.

Όπως και σήμερα συμβαίνει με κάποιους χρεοκοπημένους επιχειρηματικούς κύκλους που ποντάρουν στη δραχμή για τη σωτηρία τους με διαγραφή των δανείων.

Όλα αυτά και πολλά άλλα έσπρωξαν του βυζαντινούς να επιλέξουν αντί των Λατίνων, τους Οθωμανούς και στέρησαν από τον ελλαδικό χώρο και του Ρωμιούς την Αναγέννηση, την χάρτα των δικαιωμάτων του ατόμου την βιομηχανική επανάσταση κλπ.

Την ώρα που οι δυτικοί ανακάλυπταν την κλασική Ελλάδα, οι Έλληνες βρισκόταν στο σκοτάδι.

Κατά κάποιον τρόπο τα διλήμματα της περιόδου που διανύουμε μοιάζουν με παλιότερα, καθώς καλούμαστε να διαλέξουμε την Ανατολή ή τη Δύση.

Πόσο μάλλον που οι τουλάχιστον ατυχείς δηλώσεις Σόιμπλε και λοιπών, μοιάζουν με την ατυχή προσπάθεια του Πάπα Ευγένιου να επιβάλει απόλυτη κυριαρχία...

Όχι πως δεν έχουμε πλήρη ευθύνη για την κατάσταση στην οποία έχουμε περιέλθει, αλλά στο Ευρω είμαστε συνιδρυτές και συμμετοχοι και οι υποτιμητικές δηλώσεις, εκτός απ' ό,τι δυσκολεύουν την κατάσταση, δεν ταιριάζουν στους πραγματικούς ηγέτες αλλά ούτε σε λαούς που αναζητούν να βρουν την αυτοεκτίμησή τους για να αντιμετωπίσουν τα λάθη τους.

Κάποτε οι ήρωες πολεμούσαν σαν Έλληνες, με μεγαλύτερο κόστος από τα δεινά μιας χρεοκοπίας. Δεν χρειάζεται να κορορομαχούμε αμφότεροι, αλλά να προσπαθήσουμε να βρούμε τη καλύτερη δυνατή λύση με αμοιβαίο συμφέρον και κοινό όραμα.

Για περισσότερη βυζαντινή ιστορία βλέπε: [Κερκόπορτα; Αστεία πράγματα...](#)

2) Η αγορά τα βλέπει θετικά...

Η αγορά συνεχίζει να βλέπει την θετική έκβαση των πραγμάτων σαν πιθανότερη.

Σε αυτή τη φάση προτιμώ να παρατηρώ την αγορά παρά τα πρωτοσέλιδα.

Υπάρχουν περιοδοι που στις αγορές οι ηλίθιοι είναι περισσότεροι από το έξυπνο χρήμα και

Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Συντάχθηκε απο τον/την capital.gr

Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 14:52 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 15:00

περίοδοι που υπάρχει και κινείται μόνο το έξυπνο χρήμα.

Σ' αυτή τη φάση εγγύς του πυθμένος δεν υπάρχουν ηλίθιοι στο παιχνίδι.

Τούτο δεν σημαίνει πως είναι τίποτα προκαθορισμένο.3)Βιβλία για την κρίση...

Αγαπητέ κύριε Στούπα,

Θα ζητήσω μία διαφορετική συμβουλή από αυτές που καθημερινά σας κατακλύζουν. Με αφορμή τις συχνές βιβλιογραφικές αναφορές σας θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο να μας προτείνετε τα 5 – 6 βιβλία που κατά τη γνώμη σας θα έπρεπε να διαβάσει κάποιος για να μπορέσει να κατανοήσει τη σημερινή πραγματικότητα καλύτερα.

Με τιμή,

Σκόνης Σταύρος

Απάντηση: Το πληρέστερο που έχω διαβάσει φέτος για την διεθνή κρίση είναι το «Πως χάσαμε τη Δύση» της Ναμπίσα Μόγιο. Από τα διαχρονικά καλά είναι του Gilpin, ο καπιταλισμός τον 21 αιώνα. Είναι παλιότερο δεν έχει της τελευταίας δεκαετίας στοιχεία.

Του Βαρουφάκη ο Παγκόσμιος Μινώταυρος έχει μια καλή, αν και αρκετά μονοσήμαντη, αναδρομή. Δημοσίως ο συγγραφέας αναφέρει μόνο τη διεθνή διάσταση του προβλήματος. Ο

Θα την χάσουμε πάλι την χώρα πατριώτες;

Συντάχθηκε απο τον/την capital.gr

Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 14:52 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 18 Φεβρουάριος 2012 15:00

Βαρουφάκης έχει ευρεία παιδεία και οικονομική και ευρύτερη, αλλά συμπεριφέρεται σαν να θέλει να γίνει πολιτικός.

Το Μάνου Ματσαγγάνη το βιβλίο «Η κοινωνική πολιτική σε δύσκολους καιρούς» είναι μια ρεαλιστική καταγραφή του ελληνικού προβλήματος όπως επίσης και η «Μαύρη Βίβλος» του Τάκη Μιχα.